СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 11. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 15-го січня 1947. No. 11. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, January 15, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

СОВЕТСЬКА НКВД АГЕНЦІЯ ДІЄ В АМЕРИЦІ

Вперше після своєї втечі зі советської амбасади в Мексику заговорив для преси бувший член торговельної советської місії Кирило М. Алексеєв при помочі свого адвоката Мартина Ричмонда в Ню Йорку. Алексеєв відповідав на запити і від нього дістали репортери потвердження на такі факти: Як у Мексику, так і в Злучених Державах існує і є діяльна агенція советської тайної поліції, звісна під скороченням іменем НКВД. Це є світова організація, яка підготовляє ґрунт для опанування цілого світу Советами. Чи це мають осягнути Совети впродовж десяти літ, чи впродовж іншого часу, Алексеєв не знає, бо „це залежить від міжнародної організації". Слідження за атомовою бомбою є окремим питанням, і Совети роблять усе, що в їх силі, щоб цю тайну дістати, одначе тепер її ще не мають Про настрій людей в Советах Алексеєв каже, що вони тужать за свободою і що це неправда наче б там населення було вдоволене з червоного режиму. Алексеєв заперечив обвинувачення советської амбасади, наче б то він вкрав державні дорогоцінності. Це лише звичайна нагінка Советів на всіх бувших урядовців, що втікають зпід советського режіму, твердив утікач.

ЮНІЇ ПРОТИ ПРОЦЕСІВ ЗА ПЛАТНЮ „ВІД БРАМИ"

Юнія сталевих робітників в Дітройті приналежна до СІО, рішила залишити процес за заплату $800,-000 „від брами", яких домагалася від підприємства Палмер Бі Компані. Адвокат юнії заявив, що юнія не має оправданих претенсій до такої заплати.

Представники двох юній, приналежних до Американської Федерації Пра[illegible] юнія металевих робітників і різників худоб[illegible]и, що процеси за виплату платні „від брами" не згідні з засадою свобідних переговорів і що вони „наносять нечесть" як робітникам так підприємцям.

СТАЛЕВА ЮНІЯ ГОТОВИТЬСЯ ДО СТРАЙКУ.

З вигасненням контракту юнії сталевих робітників почне ця юнія переговори з 50 власниками сталевих заводів в справі підвишки платні і зміни умовин праці. Щоб бути готовою підтримати свої домагання страйком на випадок потреби, юнія вносить 30 днів наперед повідомлення про страйк до Краєвої Ради Робітничих Відносин і до департаменту праці. Юнія має свій осідок у Питсбургу.

КОНГРЕСОВІ КОЛА СХВИЛЬОВАНІ ПОВІТРЯНИМИ КАТАСТРОФАМИ.

У конгресових колах викликали занепокоення летунські катастрофи, які трапилися впродовж останніх тижнів. Такі катастрофи наганяють страху цілій суспільності і причиняються до застою в продукції літаків. Щоб винайти причини катастроф і їм запобігти на майбутність торговельна комісія сенату розпочала переслухання знавців і свідків при замкнених дверах.

ЮНІЙНИЙ УРЯДОВЕЦЬ ОПРАВДУЄ ПОБИРАННЯ ПІДКУПНИХ ГРОШЕЙ.

Перед федеральним судом у Нюарку відбувається карна розправа проти бувшого предсідника Міжнародньої Юнії Операційних Машиністів Джозефа С. Фея за те, що він побирав гроші від підприємців як заплату за наладнання страйків. Федеральний прокуратор закидає Феєві, що він дістав таких грошей на суму $186,000 і не виказав їх при плаченні податку. Бувший лідер цеї юнії, Тамес Ф. Міні, зізнавав як свідок і оправдував побирання таких грошей, як потрібних для замирення робітників і підприємців. Самий підсудний признався, що він узяв лише $40,000 для таких цілей, про які говорив Міні. За ці гроші Фей улаждував забави для посварених сторін і в такий спосіб призводив до згоди, пояснював він у суді.

ОРГАНІЗАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ У КОНГРЕСІ.

Нововибраний конгрес має у своїм складі 193 ветеранів чужинних воєн. Із них 125 зорганізовали своє товариство, інші ще не згодилися. Предсідником є Франсис Е. Волтерс з Пенсилвенії. Він заявив репортерам, що це товариство не буде використувати своїх впливів на переведення законів на виключну користь ветеранів. Зрештою, твердив він, така організація існувала вже в попередному конгресі, а теперішня це лише її відновлення.

ПЕРЕДБАЧУЄ РАКЕТУ З ПОЛЕТОМ НА 3,000 МИЛЬ

У 1950 році кожна держава, яка має розвинений промисел, буде в спроможності виробляти ракети для полету на віддаль 3,000—5,000 миль зі швидкістю 1,000 до 3,000 миль на годину. Таке заповів на обіді продавців блаватних товарів у Ню Йорку ген. Айра С. Ікер, заступник команданта повітряних сил. Він подав теж свій погляд, як повинна виглядати оборона держави перед нападом з заморя.

Відкладають вирішення аргентинської справи

Амбасадор до Арґентини Месерсмит, який приїхав з Буенос Айрес для складення звіту про положення в тому краю, не міг дійти до порозуміння з асистентом секретаря стейту Браденом, який полагоджує справи, звязані з політикою південно-американських республик. Крім цього справи комплікуються цим, що приходить новий секретар стейту Джордж С. Маршал, який теж буде розглядати відносини до Арґентини. З цього огляду високі урядовці департаменту стейту відкладають вирішення дальшого становища департаменту стейту в справі Арґентини, аж прийде відповідніша нагода.

В Арґентині гостро осуджують Бирнса.

З Буенос Айрес звідомляють про заяву арґентинського міністра закордонних справ д-ра Атілія Брамулії з осудом промови уступаючого секретаря Бирнса. Бирнс сказав у своїй прощальній промові на прилюдному форумі в Клівленді, що Арґентина сповнила умови з Чапултепек щоб позбутися націстів. Брамулія покликується на амбасадора Месерсмита як свідка, що Арґентина сповнила все, чого від неї домагалися на згаданій конференції. Ця атака є незвичайна у міжнародній практиці тому, що саме тепер амбасадор Месерсмит має відбути конференцію з новим секретарем стейту Джоржом С. Маршалом.

ПРЕЗИДЕНТ БРАЗИЛІЇ ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД КОМУНІСТАМИ.

Президент Бразилії Евріко Дутра осудив бразилійських комуністів за їх політику вислугування заграничній державі. Дутра видав осторогу до населення Бразилії, щоб воно вчасі недільних краєвих виборів не голосувало на комуністичних кандидатів, боце значило б голосувати за чужу державу і за тоталізацію. Це вперше теперішній президент Бразилії виявив себе противником комунізму. Він всловився в зазиві, що „комуністи мають на меті знищити демократію і вже це саме повинно спонукати бразилійців боронити себе проти цеї небезпеки". Дутра пригадав, що комуністи хотіли захопити силою владу в Бразилії в 1935 році.

Не буде зміни в американській атомовій політиці

Дня 13-го січня відбулася конференція між бувшим головою американської атомової комісії в О. Д. Бернардом Барухом та новоіменованим його наслідником Ворен Р. Остином, в якій взяли участь теж дорадник Барука Джан Ганкок і Гершел В. Джансон, що був американським представником в Раді Безпеки О.Д. після резиґнації з цего посту Едварда Стетініюса, мол.Ворен Остин, як відомо, минулого літа зрезиґнував зі сенатора, приготовляючись перейняти пост представника Злучених Держав в О.Д. та в Раді Безпеки. Після резиґнації Барука, Остина іменовано теж головою американської атомової комісії в О.Д. У висліді останньої конференції між Барухом і Остином проголошено, що зі зміною осіб на пості представників не буде жадної зміни в американському становищі щодо міжнародньої контролі атомової енергії. Варен Остин дальше обстоюватиме в цій справі відомий план Барука, хоча він сам відмовився від публичної декларації на цю тему, аж доки він не буде затверджений на новому пості сенатом.

В СВІТІ БРАКУЄ СТО МІЛЬЙОНІВ ДОМІВ.

Соціяльний відділ Обєднаних Держав повідомив дня 13. січня, що внаслідок другої світової війни в світі є тепер 100,000,000 домів замало. Згаданий відділ предложить цю справу Економічній та Соціяльній Раді О.Д. вважаючи недостачу мешкань за одну з найважчих соціяльних проблем в післявоенному світі. Відділ домагається світової програми для усунення цих браків.

КОМІСІЯ О.Д. ВИЇЖДЖАЄ НА БАЛКАН.

В найблищих днях виїде на Балкан окрема комісія О. Д. з метою прослідити події на грецькому кордоні. Останній етап подорожі до Атен комісія відбуде французьким военним кружляком і дня 30-го січня вже повинна бути в столиці Греції. Американська делеґація виїжджає до Европи в найблищий четвер кораблем „Америка".

ПОЛЬСЬКЕ ПІДПІЛЛЯ В ОЦІНЦІ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ.

У звязку з недалекими виборами в Польщі, американська преса віддає багато уваги внутрішньому положенні в тій країні, занімаючись окремо справою обопільного терору: протегованої Москвою польської урядової комуністичної партії та опозиційних, головно підпольних сил. Деякі кореспонденти не щадять теж слів осуду для підпілля, уважаючи, що теперішній урядовий терор є тільки реакцією уряду у власній оборні перед терором підпілля. Проте загальна опінія американської преси гостро осуджує пердвиборчу поведінку комуністичного польського уряду.

„ПРАВДА": НЕ ВИКОНАНО ПЛАНУ ПРОДУКЦІЇ ТРАКТОРІВ.

Московська комуністична „Правда" з 13-го січня твердить, що план міністерства сільсько-господарських машин щодо продукції тракторів в 1946 році не був виконаний. Теж УНРРА не виконала свого плану, доставивши Україні тільки 325 другорядних тракторів з предвиджених програмою 1,600. У висліді, проблема сільсько-господарської відбудови стоїть під великим знаком запитання теж і в цьому році. „Правда" взиває до „використання всіх резервів, бо час наглить".

З МАНЕВРІВ В АЛАСЦІ. — У холодній Аласці відбуваються саме тепер „маневри", чи радше вправи американської піхоти, спрямовані до цього, щоб випробувати нові роди зброї. Іде про те, як впливає холод на цю зброю. Теж випробовують вояцькі одяги, призначені для війська, що оперує у холодному кліматі.

ПРЕМІЄР ФРАНЦІЇ ЛЕОН БЛЮМ В ЛОНДОНІ

Франція стоїть на передодні великих внутрішньо-політичних рішень, бо в найблищому тижні мала б вже закінчити свій період „тимчасовости" з тимчасовим урядом та розпочати історію Четвертої Республики. Перед цими рішеннями теперішній премієр Блюм цілком несподівано для загалу приїхав 13 січня до Лондону. Він є гостем уряду і підчас його відвидин будуть „обговорювані справи, в яких спільно заінтересовані обидві країни". Безпосередніх причин відвидин Блюма в Лондоні дошукуються в економічних потребах Франції, проте, не бракує теж різноманітних політичних міркувань. Вважають, що побут Блюма в Лондоні піднесе теж повагу французьких соціялістів при найблищому виборі президента країни та дасть їм черговий арґумент в конкуренції з комуністами.

ФРАНЦІЯ РЕЗИГНУЄ З ДОМАГАНЬ ПОДІЛУ НІМЕЧЧИНИ.

З авторітетних джерел в Лондоні повідомляють, що Франція не буде обстоювати своїх дотеперішніх домагань поділу Німеччини та відірвання від неї Рурщини і Надренії. Соціялістичний уряд Леона Блюма, йдучи по лінії своїх політичних традицій буде радше противитися поділови Німеччини, чим його домагатися. Французький делеґат на нарадах заступників міністрів закордонних справ в Лондоні, що мають підготовити конференцію „Великої Чвірки" в Москві, мав одержати вже відповідні інструкції в цьому напрямку.

ПІВДЕННО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ.

Останні повідомлення з Балканських країн вказують на горячкові намагання Советів залишити там відповідний „лад" після того, як їм на підставі мирових договорів доведеться відкликати з цих країн свою окупаційну залогу. Головна увага Советів звернена тепер на Мадярщину, де комуністичній партії, не зважаючи на піддержку уряду та советських окупаційних властей, не пощастило здобути парламентарної більшости. В країні щораз більше розгортається комуністичний терор, що його виправдується „розкриттям протидержавного заговору", а рівночасно робиться для скріплення мадярських комуністів звязків з їх товаришами зі сусідних країн. Закордонні кореспонденти стверджують, що Росія намагається створити південно-европейський господарський блок держав, що мав би бути включений у загальну советську пятирічку. Це було б теж перехідною фазою до створення південно-европейського Советського Союзу під безпосереднім „руководством" Тита.

ПЕРЕД ПОЛАГОДЖЕННЯМ СТРАЙКУ ЛОНДОНДОНСЬКИХ ШОФЕРІВ.

Для забезпечення населення Лондону потрібними продуктами, головно мясом, військо вайняло місце страйкуючих шоферів вантажних авт. Один день після того відбулися наради між представниками робітників, підприємців та уряду на яких видвигнено план створення спільної промисловой Ради. Це мало б бути теж компромісовим полагодженням страйку шоферів, що не хотіли вернутися до праці, не зважаючи на заклики своїх юнійних провідників.

НА ШЛЯХУ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТИ КАНАДИ.

Судовий Комітет т. зв. Прайві Кансил, найвищий трибунал британської імперії, видав дня 13-го січня в Лондоні рішення, яким відмовляється від права розглядати апелі канадських судів. Згаданий Комітет признав канадському парламентові право створити Найвищий Суд Канади, що матиме всі повновласті в усіх судових канадських справах.

АНГЛІЯ СКРІПЛЯЄ СВОЮ ЗАЛОГУ В ПАЛЕСТИНІ.

З Каїра повідомляють, що британське командування робить там уже останню підготовку до перенесення додаткових англійських військових частин з Єгипту до Палестини. В наслідок перенесення третьої Дивізії із зони Суеського Каналу до Палестини, британська залога в Святій землі збільшиться майже на одну третю дотеперішнього стану. Один батальйон згаданої дивізії вже прибув до Палестини. Британський військовий командант Єрусалиму, ген. сер Евелін Баркер, конферував 13-го січня в Каїрі з британським командантом на Середній Схід, ген. сер Майлесом Демпсеєм. Предмету нарад і вивесених рішень не подано до відома, але вважається, що вони стоять у звязку зі загостренням британської акції проти жидівських терористів в Палестині, як вже „вечерпали терпеливість британської армії".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіти і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧОМУ НА ОСТАННЬОМУ МІСЦІ?

Америка виступила в останніх світових війнах в обороні свободи, демократій, а проти автократій, тираній та новітніх тоталітарних дикунств. Тому саме звичайні люди ніяк не годні зрозуміти, чому тепер на міжнародному полі так мало говориться про ці речі, а властиво, чому так мало робиться з американського боку, щоб здійснити бодай те найосновніше, за що Америка боролась. Отсе недомагання наглядне в американській закордонній політиці, що пізнати, між іншим теж і по промовах про міжнародне положення, які виголосили бувший секретар стейту Бирнс та сенатор Ванденберґ перед Клівлендською Радою Для Світових Справ.

У цих промовах вони представили вичерпно трудноці зі світовим замиренням, як теж осяги, з яких найважнішим є зведення докупи 55 націй в Організації Обєднаних Держав. Вони теж щиро й ясно представили американське становище, себто становище краю, що не змагає до підбоїв чужих країн і народів, а тільки попирає і буде попирати зорганізовану міжнародну оборону перед агресією, як теж буде пособляти поширенню демократії, прав людини та основних свобід. Вони підкреслили, що Америка, кооперуючи з іншими, хоче завести мир, опертий на справедливости у вільнім світі вільних людей.

Чи не прекрасні слова? Висказав їх впливовий тепер сенатор Ванденберґ, закріпивши їх при кінці ще й тим, що згадані 55 держав зобовязались заступити силу правом та боронити прав людини, справедливости та основних свобід.

Бувший секретар Бирнс не згадував виразно за ці всі речі, які згадав його „молодший партнер" але немає найменшого сумніву, що й він є таких самих поглядів. Він певен, що „справедливий мир" можна осягнути, коли будемо держатись „правоти", а „Господь дає нам змогу бачити цю правоту".

Усе це як сказано, звучить гарно. Проте є фактом, що це все, що тепер діється на міжнародних зїздах, є властиво розмежовуванням сил і впливів між потугами — великанами. Наразі ще так є, що ніхто з великих державних мужів не підкреслює, що по перемозі свободи й християнської цивілізації, маємо далі не міліони але сотні міліонів людей-рабів, жертв такого самого варварства, яке було за гітлеризму. Чому ж отже те, що повинно бути найважнішим, не є нині на першому місці? Чому від цього не зачинаємо рахувати, чи ідемо до мира і християнської цивілізації?

Тому, що на це питання нема вдоволяючої відповіди, треба Америці й західнім демократіям „твердших" політиків, якщо гарні надії на мир і свободу мають не розвіятись, але здійснитись.

Так думають справжні демократи в Америці, так думають вони і по всьому світі, ожидаючи нетерпеливо, коли саме зачнеться цілковита ліквідація тоталітарних злочинів.

НАФТА І ПОЛІТИКА

В новорічних пресових міркуваннях про найбільш заплутані проблеми, які старий 1946-тий рік передав новому 1947-му, названо теж „нафтову ревалізацію" великих держав на Близькому Сході. Теоретики економічних причин великих воєн всіляко доказують, що власне нафта грала вже нераз рішальну ролю в міжнародній політиці. Всі країни, головно великі, намагаються в першу чергу забезпечити собі якнебудь доплив цього „плинного золота", що має основне і рішальне значення для господарства країни і тим самим для її воєнно-оборонного потенціялу. Інше діло, що не всі країни з тих самих мотивів намагаються опанувати світові джерела нафти, бо одні роблять це з імперіялістичних мотивів, а інші в чисто оборонних і мирно - господарських цілях.

На першу познаку „нафтової ривалізації" великодержав на Близькому Сході не довелося довго ждати в новому 1947му році. Дня 9-го січня появилася вістка про відкинення американським урядом французького „протесту" проти монопольної експлуатації нафтових джерел в Савдівській Арабії чотирма великими американськими компаніями. Американський уряд взагалі відмовився встрявати в цю справу, заявляючи, що це є „приватна" справа нафтових компаній, а не урядів. Інше діло, що представлені у Вашинґтоні французькі застереження не мали характеру формальної дипломатичної ноти й тому теж американський уряд не відповів на неї формально, а тільки відповідною публичною заявою речника департаменту стейту.

Нове положення в справі експлуатації нафти в Савдівській Арабії американськими фірмами було проголошене безпосередньо після Різдва, майже рівночасно з повідомленням про нове договорення між британськими і американськими фірмами в справі експлуатації іранської нафти.

Справа нафтових концесій на Близькому Сході була обмежена окремим договором в 1928 році, що його підписали Англо-Іранська Нафтова фірма Шелл, Французька Нафтова компанія та американська Близько - Східня Корпорація Розвитку, до якої належали Стандард Ойл Компані та Соконі- Вакуум Ойл Компані. Комбінована організація відома під назвою Іракська Нафтова Компанія. Договір застерігав, що жодна зі згаданих компаній не набуватиме окремо нових концесій, прав і т. п. на терені зазначеному т. зв. „червоною лінією", що охоплювала територію турецької імперії зперед першої світової війни, включно зі Савдівською Арабією.

Нові набуття концесій американськими фірмами нарушують постанови згаданого договору, проти чого Франція видвигнула свої застереження. Діло в тому, що Стандард Ойл Компані з Ню Джерзі та Соконі-Вакуум Компані, Інк., хотять набути 40% цілого інтересу Арабсько-Американської Нафтової Компанії, що з раніше мали Стандард Ойл Компані з Каліфорнії і Тексанська Нафтова Компанія, та яка має величезні нафтові концесії в Савдівській Арабії.

Британські і американські партнери згаданого договору з 1942-го року твердять, що цей догвір був уневажнений британським т. з. Актом про торгівлю з ворогом, бо згідно з постановами цього акту, Франція, підчас її окупації Німеччиною, була перемінилася в „технічного ворога" Британії. Франція домагалася леґальної провірки цілої справи. Правні дорадники згаданих Стандард Ойл з Ню Джерзі і Соконі - Вакуум, що набули нові концесії, запевняють, що договір з 1928 р. невважний та що нові трансакції цих компаній є наскрізь леґальні.

Більші і менші непорозуміння між торговельними, чи промисловими фірмами, нарушення взаємних договорів і т. д. не є нічим надзвичайним, вони є на порядку дня і їм, крім самих заінтересованих фірм, не віддається надто великої уваги, та ще й міжнародньої. Інше діло у випадках з нафтою. На тему останнього випадку французького застереження та американської відповіді відразу появилося багато коментарів не так на торговельному, як власне на політичному підкладі.

З Каїра повідомляють, що місцева преса віддає цій справі дуже багато уваги й приходить до різних політичних висновків. Виступ Франції вважається не так французьким, як радше совєтським намаганням зламати американсько-британську нафтову монополію на Близькому Сході. Загальною несподіванкою було, що перший політичний протест проти тільки що заповідженого плану збільшення нафтової продукції на Близькому Сході з метою забезпечити нею теж Европу, вийшов власне від Франції. Деяких протестів можна було сподіватися, вже хочби тому, що згідно зі заявою лондонського „Економіста" Америка, Велика Британія і Голяндія мають під своєю контролею 86% зі стверджених нафтових резервів у світі, а з того 42% на Близькому Сході. Совєтський Союз контролює тільки 9% нафтових джерел і до сьогодні, мимо великих намагань, ще не має жодних нафтових концесій поза своїми кордонами на Близькому Сході.

Совєтський Союз не є партнером договору, на базі якого Франція видвигнула свої застереження, проте вважається, „позакулісова політика" Совєтського Союзу в тій цілій „нафтовій афері" грає не остатню ролю, хоча на зовні цього ніяк не виявляє. Теж звертається увагу, що хоча американський уряд відповів на французькі застереження, що це не є міжурядова справа а тільки проблема самих компаній, проте згадані американські нафтові фірми — стверджується в закордонних коментарах — поробили нові трансакції з арабською нафтою на виразну інтервенцію свого уряду. Політика знова починає пахнути нафтою.

Микола Чубатий.

Незгода серед української політичної еміграції

I.

Незгода серед політичної еміграції, це річ звичайна, стверджена досвідом історії. Тисячі людей ідейних, які на рідній землі працювали для справи визволення батьківщини, нагло опиняються на чужій землі, без змоги безпосередно ділати для тої ідеї, яка вивела їх поза межі рідного краю. Психологічно це стан неприродний, що сам собою витворює поденервування та невдоволення одного одним.

Серед політичної еміграції зачинається, звичайно, розважування над минулим на рідній землі та застанова, що буде на майбутнє. Серед тих міркувань дуже легко родяться підозріння та приписування вини політичним противникам навіть там, де її нема.

Коли до тих ідейних розходжень додамо ще недомагання матеріяльні, непевність положення, а як в наших часах навіть непевність життя, то є річю зовсім природною, що серед політичної еміграції приходить до незгоди, поділу на групи, які себе поборюють куди завзятіше ніж на рідній землі.

Сказане про політичну еміграцію взагалі, відноситься теж до нової української політичної еміграції в середущій та в західній Европі. З Европи щораз то частіше приходять відомості про розкол серед української політичної еміграції, який переміняється в боротьбу покищо двох фракцій одного українського громадянства саме тоді, коли доля цілої еміграції є непевна, а всяка політична робота на еміграційнім терені є дуже обмежена.

Спір поміж українською політичною еміграцією, зокрема серед націоналістичного табору, ведеться за минуле. Сваряться за це, хто краще орієнтувався в міжнародній політичнім положенні, а тим самим, хто краще служив українській справі. Спір йде за оцінку етичности чи неморальности в поступованні одної чи другої групи, що по закидам противників має мати на своїм сумлінні життя низку кращих патріотів українського народу. Йде отже про прочищення моральної атмосфери серед української політичної еміграції.

Та спір ведеться тепер передовсім за теперішні і майбутні впливи поодиноких груп серед української політичної еміграції. По одній стороні стоять політичні партії та групи, згуртовані в так званім Координаційнім Комітеті, по другій стороні націоналістична група, очолювана Степаном Бандерою. Одна та друга сторона приписують собі право репрезентувати не тільки українську політичну еміграцію, але теж край та тримати у своїх руках дальше провід боротьби за визволення українського народу з московської тиранії.

За старі заслуги та промахи.

Історики прийшли нині до переконання, що минулих подій не можна розглядати в площині засади: „що було би, коли б було так чи інакше". Погляд зі становища: „що було б коли б було інакше" стає прямо наївним в очах критичного глядача на розвиток подій. На історичні події останніх літ в Україні, а такими подіями є випадки наших часів, впливали не тільки поступки українців, але в десятеро більше теж сили від них незалежні, як потужна сила націстичної Німеччини, Совєтів та Аліянтів заходу. Український нарід був радше предметом, ніж підметом історії. Того всего небагато було б змінило, якщо взагалі було б змінило, таке чи друге поступовання Проводу Українських Націоналістів очолюваного полк. Андрієм Мельником, як теж опозиції, очолюваної Степаном Бандерою.

Обєктивний український громадянин рішуче не може відмовити українського патріотизму одній та другій групі, бо можна з певністю сказати, що обидві групи в своїй праці чи тактиці мали на оці добро українського народу. Коли б події, що перевалювалися понад їхні голови, були прийняли навіть інший оборот, як сталося, одне є певне, що справа визволення українського народу була б не поступила наперед, бо одна й друга сила, націзм та російський комунізм, прямували до одної цілі: дістати Україну в свої руки для експлоатації її величанських багатств за ціну хочби і знищення українського народу.

Одиноку реальну вартість для справи визволення української нації має активність та боротьба за визволення; її взяли на свої плечі обі націоналістичні групи. Інші партії надіалі були пасивними й глядачами тих історичних подій.

Коли йде про недавне минуле, то оцінювати ту активність треба зі становища чесноти та політичного розуму в поступуванні. Чесність в праці для батьківщини, національна солідарність, етичність та доцільне, розумне поступовання у справі визволення України, ще одинокі справи, що підпадають та підпадатимуть під суд історії. Такий осуд історія видасть допера в спокійніших часах, і то якщо збережуться до цього часу документи, конечно потрібні для обєктивної оцінки.

Немає сумніву, що патріотичний запал в боротьбі за визволення нації це річ безумовно потрібна, бо це та сила, що попихає людину до чину. Одначе потрібний теж політичний розум, і то розум природний, як знаний хлопський розум, так і розум набутий образуванням. Без одного та другого ніяка праця для рідного народу не буде вартісна та успішна.

Подробиці з останніх подій в Україні, які вже тепер з краю передістаються за море, болюче вражають браком політичного розуму їх акторів. Деякі подробиці прямо мають характер дітвацтва, дарма, що вони були виконані з горячим патосом щирих патріотів. Річ вприродна, що ми тут в Америці ще не маємо повного образу тих подій, що розігравалися в Україні в часі приходу націстів в Україну та по їх відході з України, одначе ці деталі, що приходять до нас, казали б говорити, що політичне приготування теперішнього покоління до будови української держави нище від приготування покоління з 1918 року.

Так тільки для прикладу візьмем справу проголошення Української Держави 30. червня 1941 у Львові. Сам факт це безперечно історична подія виконана з бравурністю запальних патріотів, подія конечно потрібна, бо вона ратувала честь нації. Одначе подробиці тої події, склад уряду з премієром двадцятькількалітнім, були б доказом, що замало в справі будови держави мати запал; політичний розум є так само конечно потрібний.

(Докінчення буде).

Ольга Гец.

МОРОЗНІ ВИЗЕРУНКИ

(Святочна фантазія, надіслана до „Свободи" з европейської скитальщини).

2)

Зорі її очей розяснюють тьму, але ненадовго. До вуха цариці торкається тихенька лагідна пісня, що плине десь ніби зпід землі, і красуня грізно морщить високе чоло, дає наказ слухняним привидам і, грізна, вертає назад в покої. А привиди повзуть в глибину чарівних хащів, де збудована похмура башта і беруться до роботи. В глибоких підземеллях башти за міцними замками і кованими дверима сидить увязнена і закута в кайдани одвічний ворог Ночі — царівна Воля й колишня властителька покорених Ніччю просторів.

Цариця Ніч зненавиділа її за золоте волосся, за рожеве сяєво її краси, за тепле серце і за ту безперервну пісню, що її співала Воля.

Завязалася тяжка боротьба між правдою і неправдою, між добром і злом, між світлом і темрявою, і темні сили перемогли. Царство Волі було поневолене, а саму її свою властительку наказала Ніч закувати в кайдани і замкнути в темних підземеллях башти, щоб її пісня не порушувала тиші мовчазної країни, а рожеве сяєво її краси не розганяло улюбленого царицею мороку. Довкола ж башти поставила Ніч на сторожу найстрашніші привиди, що мали пильнувати бранки і в „вязниці". Але прекрасна царівна, сидячи глибоко під землею, не осліпла, бо тьма розступалася перед її вродою, не змарніла, бо серце її квітло повним маком надії.

І сидить Царівна Воля в підземеллях, співає свою вічну пісню і з її шовкових ниток плете чудесну золоту сітку спогадів. І топиться від теплого сяєва каміння башти, розсуваються стіни від лагідної пісні. Пісня лунає голосніш, і рожеве сяєво вступає в боротьбу з блакитною мрякою.

Грізно тоді ступає діямантовим черевиком Ніч, а привиди поспішно насівають на башту груди каміння і риють ще глибші підземелля для царівни Волі. Так триває довгі роки...

І багато лицарів, прихильників прекрасної царівни, вибиралися на бій з темними силами, аби видобути Волю з увязнення, але всіх стрівала невдача: одні гинули в непролазних хащах, інших поривали бистрі води рік, а ще інші, злякавшись привидів, повертали назад, занехавши попередній намір. Не щастило жодному з них тому, що кожен хотів здобути волю лише для себе самого, і ще тому, що кожен ішов поодиноко і різними шляхами. Царівна далі сиділа в кайданах, лицарі гинули один за одним, а темні сили святкуючи перемогу, кожного разу стрясали радісно цілою країною. Тоді вплітала прекрасна бранка в золоту сітку спогадів самоцвітну сльозину і блискучий рубін крови загиблого, що виступали в таких випадках на наручнях її кайданів.

І далеко за межами поневоленої країни жило примірне подружжя. Мужа за його глибокий розум і знання, якими він часто ставав в пригоді своїм ближнім, прозвали Мудрим. А дружину його за мяке і ласкаве серце Любовю. Довго не було в них дітей, аж ось за їхнє примірне життя і гарячі молитви дарував їх Господь у Різдвяну Ніч трьома синами-близнятами.

Хлопчики скоро і щасливо росли, радуючи батьківські серця, і з малих вже літ почали проявляти кожен свої нахили. Найстарший над усе в світі любив працю. Він все робив майстерно і швидко, і коли вдома не було чого робити, помагав людям, бо не міг зносити бездільности. За це прозвали його Невтомним. Другий не боявся нічого у світі і далеко в околиці уславився своєю відважністю. Він дістав імя Відважного. Нарешті третій був знаний своєю непідкупною чесністю. І його прозвали лицарем Чести.

Коли минув синам день повноліття, вони зявилися до своїх батьків, і старший, вклонившися, сказав:

— О, ти, наш батьку, кого люди недаром прозивають Мудрим, і ти, наша ніжна ненько Любов! Довго ви обоє опікувалися нами і навчали нас тих основних засад, що є окрасою людської душі. Настав час, коли ми мусимо подякувати вам за науку. Просимо вашого благословлення на щасливе закінчення того наміру, який приймаємо, щоб довести вам, що виховали гідних синів. Чули ми, що в царстві Ночи увязнена золотокоса, рожевосяйна царівна Воля і що до того часу поки буде вона у кайданах, не буде правди на землі. Звільнення її є справою чести кожного лицаря, але при тому вимагає великої відваги, а ще більшої праці. І коли ми, кого люди прозвали лицарями Праці, Відваги і Чести не зробимо того, то хто ж тоді це зробить?

Мудрий вислухав їх уважно і спитав:

— Вибираєтеся в трьох по царівну Волю. Як же потім розділитеся здобутком? Чи те почесне завдання, яке собі обрали, не приведе вас до міжбратніх роздорів і свар?

На те відповіли сини:

— Не йдемо, батьку, по царівну, як по бранку, а не по владарку. Не йдемо завойовувати її для себе, лиш для неї самої. Тому не будемо ділитися Волею, лиш коритися їй.

Тоді спитала мати:

— Якої ж ви нагороди будете бажати собі, сини мої; багатства чи слави?

Знову відповіли сини:

— Не шукаємо ні слави ні багатства. Керує нашим наміром лише любов до нещасної царівни і почуття обовязку, що так мусимо вчинити.

Вислухав Мудрий відповідь синів і сказав:

(Докінчення на 4 стор.)

Привіт з Европи

(Лист до редакції „Свободи").

Вже від довшого часу носився я з гадкою висловити Вам ті гадки і почування, що сколихують під цю пору нас, українських скитальців в Европі. Ще малими хлопцями, а опісля гімназистами чували ми, що маємо на вільній американській землі наших братів, що із наполегливою вважливістю і турботою слідять удари живчика в народньому організмі України, радіють радощами Старого Краю — Материка й сумують ізза його невдач. Ця свідомість була силою нашою і підбадьоренням увесь час чотирьох чужинецьких займанщин, що розчетвертували Україну до війни 1939 р. Вибухла Друга Світова Хуртовина і великі наші надії розбились, їх знищили лукаввства й облуди обидвох тиранів - загарбників. І сталось те, що співається в пісні:

Розступилась чорна хмара
А за нею друга
Прийшла третя в Україну:
Буде тобі туга!

І шість років ми були свідками, як по наших землях перевалювались гігантські ворожі сили, як брутальний чобіт одного й другого займанців ганебно топтав квіти України і ми навіть вільним словом не могли заговорити, сказати правду ввічі нашому супостатові ані написати цього у вільну пресу. Аж ось, коли ми окраденими сиротами розійшлись попід тинню усіх частин землі; в той час оживчою росою стала для наших умів і сердець вільна українська преса зза океану. Варто було бачити, як всюди в Европі по її звільненні, де тільки докотилася хвиля українських втікачів чи депортованих, люди прямо виривали собі з рук українську заморську пресу. Одне число „Свободи", „Америки", „Нового Шляху", чи „Укр. Робітника" було такою цінністю, що кожен ладний був дати скарби, щоб скріпити й бодай троха привести в рівновагу свого розхитаного й здезорганізованого непевністю хвилини духа. Я сам був свідком в Інсбруку в Австрії, як те саме число Вашого часопису передавали собі з рук до рук як рідну українську святість так довго, аж доки листки часопису прямо розпадалися від частого й безперервного вжитку.

У цю хвилину, коли Ватиканське Інформаційне Бюро говорить про майже пів міліона українців емігрантів в Европі, які потралили сяк-так провізорично влаштуватись і навіть створити деяку свою власну пресу, значення Ваших часописів остає для нас однакове і незмінне.

Два повні роки майже безперервно провів я серед наших емігрантів в Австрії та Франції, як душпастир і проповідник св. Місій і Реколекцій (Місії: Ляндек, Куфштейн, Зальцбург, Ліферінг і Зальцбург , Легене-Каверне) і в тому часі мав я радісну сатисфакцію пізнати величні прикмети працездатності наших скитальців. З подивугідною енергією організувались вони, а навіть вміру сил створюють власні варстати праці. А скільки чудових прикладів ідеалізму і зразків жертвенності стрінеш там на кожному кроці: чи приклад тих учителів професорів, що поборюючи недостаток книжок, шкільного приладдя й матеріяльних засобів, організують українські гімназії а навіть семинарії й університети на чужині... Чи приклад тих огненних письменників, що незважаючи на незавидні матеріяльні обставини (Клен, Мосендз) дальше творять і будують невмирущі пантеони слави для української культури... Або приклад тих українських священиків, що з посвятою і на чужині дальше працюють для спасення безсмертних душ... Або приклад тих сотень українських студентів, що в голоді й холоді продовжують свої студії (Інсбрук, Грац, Мінхен), маючи одне святе прагнення: якнайскорше стануги в лави кваліфікованих борцівз а краще завтра своєї Матері-України. Або хочби от приклад оцього учня першої кляси гімназійної, що кожного ранку в шостій годині їде поїздом 50 км., дороги, до найблищого міста, де находиться українська гімназія... Або вкінці як приклад от хочби цього старшого емігранта з Ліль у Північній Франції, Олександра Бабенка, нащадка запорожців, учасника визвольних змагань УНР в рр. 1917-20, що за довгі роки свого поневільного перебування на чужині віддав неоцінені заслуги багатьом землякам порадою чи добрим словом, ділом чи посилкою газети...

А для всіх цих людей українська американська вільна преса є стало піддержкою і підбадьоренням та яка радість огортає душу, коли в бараку кожного ідейного українця на еміграції побачиш канадську, американську чи полудневоамериканську книжку чи часопись.

Тепер, коли зближається Містерія Українського Різдва і внедовзі почуємо знов настроєві звуки коляди: „Бог Предвічний народився", почуваюсь до милого обовязку зложити Вашій Шановній Редакції побажання усього кращого. Дай Боже, щоб Ідеї Вільности й Братерства, Ідеї Вашингтона, за якими тужив Шевченко („...коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом? А діждемось таки колись"!), а які Ви голосите на ламах Ваших видавництв, продісталися якнайскорше і на рідну нашу Україну, звільнену від рабства й неофашизму та стократний плід принесли.

о. Богдан Курилас, Ч. Н. І.,
український душпастир на департаменти Сом, Уаз, і Руан.

Справедливість для всіх

Питання спарведливости по відношенні до американських громадян, які терплять від дискримінації — економічної, політичної, легальної — зогляду на расу, релігію чи національне походження, часом набирає значення цілонаціонального. Останніми часами звертає на себе увагу деяка несправедливість, якій підпали нігри. На це вказують чисельні недавні події. Так, наприклад, погрози ніграм, зби застрашити їх та не допустити до голосування в попередних виборах в стейті Мисисипи минулого літа. (На сенатора Билбо падали закиди, що то його вина, що багато нігрів не брали участи в голосованні в той час.) Стейт Алабама прийняв закон, минулого листопада, згідно з яким від голосуючих вимагається „розуміти й могти пояснити Конституцію Злучених Держав", замісць попередної вимоги— вміти читати й писати. Цей новий закон має стримати нігрів від участи в голосованні. Якби цей закон дотримувати точно, то чимало білих також немогли б голосувати, не витримавши того іспиту. Навіть судді з Найвищого Суду Злучених Держав не все певні як пояснювати деякі постанови Конституції. Ще одна з недавних подій — напад на одного молодого нігра в Атланті, стейт Джорджія, членом організації „Колумбійці" — одна з новіших організацій, що проповідують ненависть.

Поміж громадськими діячами на півночі й півдні Злучених Держав, які різко осуджують подібні недемократичні вчинки є також Оливер Гарингтон, колишній журналіст та военний кореспондент. Він хотів був вступити до Военного Летунського Корпусу, але його не прийняли з тої причини, що тоді ще не приймали нігрів до вишколу. Коли згодом Корпус було відкрито і для нігрів, Гарингтон „переріс"— приймали до 26 літ — та вже був военним кореспондентом. Минулого року він залишив карeру журналіста та став дорадником Національної Ассоціації для Поступу Кольорових Людей.

Як дорадник тої організації, виступив недавно в Ню Йорку перед поважними слухачами з промовою на тему „Справедливість для всіх", як її розуміють нігерські громадяни.

„Є тут 15,000,000 американських нігрів, які мають підстави думати, що справедливість в Америці означає тільки справедливість для білих", казав він. „Проте ми любимо Америку так глибоко, як тільки може людина любити свою країну. . .

„Біля одного міліону нігрів було на службі за цеї Другої Світової Війни — з них поверх 600,000 в робітничих батальонах. Нас кликали до служби, а потім казали нам, що ми не надаємося до боротьби. . . Кажучи коротко — не дозволили нам своєю кровю рятувати наше власне життя та життя інших, чия шкіра є біла. . . Американським правилом було — „Ні одного нігра на боевих лініях" — доки не дістався туди 92 полк...

„Тепер вояки вернулися. Більшість ветеранів злобні, бо не можуть дістати найпростіших річей, яких жадають — дім, праця, забезпечення. Як же тоді почуває себе нігерський ветеран?

„З 97шпиталів для ветеранів, що є сьогодня, 17 не приймають нігерських ветеранів, хіба в дуже наглих випадках. На поверх 3,000 нігерських ветеранів в Джорджії та Мисисипи нема ні одного шпитального ліжка. В державнім освітнім уряді, в Бирмингамі (Алабама), серед персоналу якого нема ні одного нігра, запропоновано нігерському ветерану, з дипломом високої школи, працю шкільного слуги — „дженитора". Від Дня Перемоги було злінчвано девять нігерських ветеранів, але ні одного з винних не поставлено перед суд...

„Ми говоримо про справедливість... справедливість для нігерських ветеранів... або справедливість для 15,000,000 нігрів. Я прошу... таки домагаюся... справедливости для Америки. Бо разом з міліоном нігрів, які залишили сліди своїх ніг на Кассарійськім Проході, в Кассіно, Анціо, Нормандії, Берліні, Іво Джіма, Токіо, я вірю що тут, серед нашого народу Америки, маємо досить серця й знаряддя Знаряддя це нам дісталося від тих, хто багато років тому снив найбільшу мрію людства. Вони вклали її в нашу Конституцію й заповіли цінити й боротися за неї відважним серцям, знаючи, що наші гори, річки і долини зродять такі серця".

Наведені випадки є серед тих, про які згадав Гарингтон і які викликали обурення серед свідомих громадян. Без сумніву, партійне, політичне становище приспішило дослідження про право Билбо бути членом Сенату, проте багато американців думає, що то треба було зробити вже давно. Хоч в Алабамі прийнято закон, яким ще більше буде обмежено право нігрів до голосовання, проте той закон не перейшов без опозиції. Демократичний говернор Алабами противився тому законові, як також всі представники ліберальних та робітничих груп.

Коли „Колумбійці" зробили напад на молодого нігра, різко виступив з осудом проти того редактор відповідального й впливового часопису, у своїй редакційній статті, повній гіркої іронії, він переповів дещо з неприємних, особистих історій молодих провідників організації „Колумбійці" в Атланті, виявляючи приховані, злі сили серед тих провідників ненависти. Його стаття викликала велике враження.

Так, як той редактор на півдні, повинна підняти свій голос вся американська преса, як також відповідальні провідники та діячі громадські в захист дійсної демократії, обороняючи чужо-мовні групи, чи релігійні групи та інші меншини від несправедливих нападів та обвинувачень. **Загальна Рада — ФЛІС.**

ДО ЧЛЕНІВ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

КОМУНІКАТ

Згідно з ухвалою Ширшої Управи з дня 14. вересня 1946 р. Загальні Збори членів **Злученого Українського Американського Допомогового Комітету** відбудуться
В СУБОТУ, ДНЯ 22. І НЕДІЛЮ ДНЯ 23. ЛЮТОГО 1947 Р.
в готелі ПЕНСИЛЬВЕНІЯ (33-таул. і 7-ма евню) в Ню Йорку.

Статут принятий Ширшою Управою дня 12. липня 1944 р. говорить про роди і права членів як слідує:

ARTICLE V
Members

Members shall be divided into a) active and b) supporting. Active members shall be those organizations and institutions which pay their yearly dues in the amount of ten dollars and signify their intention to become active members on special applications issued for that purpose and are accepted by the Executive Committee. Supportting members shall be those individuals who pay their yearly dues in the ammount of five dollars.

ARTICLE VI.
Right of Members

Active members shall have the right to send their representatives to the general meeting and participate in the election of officers and directors.

Supporting members shall have the right to be present at the general meeting of the corporation without voting privileges.

До дійсних членів — організацій вислано минулого тижня запрошення до участи в загальних зборах. Колиби якась організація, яка є членом, не одержала протягом кількох днів такого запрошення через брак або неточну адресу, просимо негайно звернутись по аплікаціїі до:

UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661 Philadelphia 5, Pa.

Спомагаючі члени, які вислали до Комітету в роках 1944, 1945 або 1946 по пять долярів і вище та заплатили вкладку в сумі пять долярів на рік 1947 мають право бути присутними на загальних зборах.

Ці члени, які бажають бути присутними, нехай голосяться найдальше до дня 3. лютого 1947 р. по карту вступу на повищу адресу, подаючи числа своїх посвідок на зложені суми в роках 1944, 1945 або 1946.

ЗАМОВЛЕННЯ КІМНАТ.

З огляду на труднощі з нічлігом, кімнати треба замовити найдальше до дня 3. лютого 1947, висилаючи це замовлення до:

WOMEN'S AUXILIARY OF THE UNITED UKR. AMER. RELIEF COMMITTEE, P. O. Box 261 Station D. New York 3, N. Y.

За Злуч. Укр. Амер. Доп. Комітет — **Д-р Павло Дубас**, секр.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК МИКОЛИ БЛИЗНАКА.

В середу, дня 8-го січня трапився нещасливий випадок відомому громадянинові і заслуженому громадському діячеві Миколі Близнакові в Ню Йорку. Працюючи при будові, він накоротко перед закінченням праці того дня, посковзнувся і впав з четвертого поверху, понісши серіозні потовчення, в наслідок чого його відставлено до лікарні Пост Греджуейт в дуже важкому стані. Микола Близнак є довголітнім секретарем 204, одного з найбільших відділів Українського Народного Союзу. Нещасливий випадок цього заслуженого громадянина викликав щире співчуття серед українського громадянства.

—o—

ЗИМОВІ ВИЗЕРУНКИ

(Докінчення зо сторони 2-гої)

— Ваші відповіди розумні, а намір ваш гідний. Тому, хай буде Боже Благословення початком вашого лицарського труду.

А мати, пригорнувши їх кожного до серця, сказала:

— Сини мої! Царівна Воля — то внучка ясного Сонця. Ідіть вклонітся йому і просіть його допомоги. А на вашому тяжкому шляху все керуйтеся вказівками Мудрости і Любови. З тим вибралися лицарі на поклін до Сонця. А сонце, вислухавши їх, розплилося в золотій усмішці і дало їм три ясних промені замісць мечів.

Так дружно вибралися три брати: Невтомний, Відважний і Чесний в тяжку дорогу, узброєні в соняшні мечі, керовані Мудрістю і Любовю.

Прийшовши по багатьох пригодах до кордонів царства Ночи, вони вийняли соняшні мечі і... їхній блиск упав на шибу заморожено́го вікна зруйнувавши мої мрії над дивним озером.

— Христос Рождається! — Сказало Сонце, вихилюючи ззагір ясний вид.

Мороз, старий жартун і винуватець всієї химери, вдає, що він при нічому і пильно вбирає в іней одиноку ялину. Ялина, облята рожевим світлом сонця, променіє, всміхається і шле свій привіт назустріч святковому ранкові.

—o—

— А що ж далі? — спитає читач.

Казка ще не скінчена, читачу. Царівна ще досі в підземеллі царства. Ночи, шляхетні лицарі в дорозі. Але, — чуєте? — часом вже доноситься відголоси боротьби у зачарованій країні. І ми віримо, що лицарі перейдуть глибокі ріки і непролазні ліси, перевалять за високі гори, розженуть привиди, врубаються в шкляні хащі, проложать дорогу до башти і визволять царівну Волю!!!

І засяє над похмурим царством знову Сонце, щезне мла, сувора цариця відступить назавжди далеко на північ, на самий край землі, а Воля в супроводі Невтомних, Відважних і Чесних лицарів, керованих Мудрістю і Любовю, піде назустріч майбутньому, а сумне минуле постелиться за ними золотою сіткою спогадів.

(Кінець).

—o—

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Честер, Па. — До жертводавців додати Василина Саєнко і Кирило Карнаук по $1.

SMALL FRY FOR A GENERAL—General Dwight D. Eisenhower gets his first real vacation in ten years and spends it at Everglades City, Fla. He's pulling in his initial catch. Obviously he is appropriately dressed for Florida fishing

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

ПЛЕЙНС, ПА. — Бр. св. Андрея, вд. 48, повідомляє своїх членів, що **річні збори** вдбудуться в неділю, 19. січня в годині 2-гій пополудні в хат М. Нагребецького, а контроля буде в суботу ввечір, 18. січня. Буде справоздання і вибір уряду на 1947. рік. Неприявний член буде караний після статута. Уряд: Василь Березянський, предс.; М. Нагребецький, кас.; А. Мазуля, секр.

НАНТІКОК, ПА. — **Річні збори** від. 319. відбудуться в неділю, 19. січня, в гали св. О. Николая в Нантикок, в год. 2. пополудні і просимо щоби всі члени прийшли на ці збори. — Я. Савчук, предс.; Ю. Велгош, секр.; П. Пшик, кас.

РАРІТАН, Н. ДЖ. — Бр. св. Михаїла, відділ 332, повідомляє всіх своїх членів і членищь, що **річні збори** відбудуться в суботу, 18. січня, в українськім домі. Просимо всіх дуже щиро, щоби прибули на ті збори, бо маємо важні справи до полагодження, початок точно в год. 7:30 вечером. Рд уряд: А. М. Киафф, предс.; П. Вен рин, кас.; П. Причка, секр.

МИЛВОКІ, ВІС. — Збори Тов. ім. Івана Франка, від. 103, вдбіудуться в суботу, 18. січня в годині 7-мій вечером, в церковній галі 1231 Вест Якот вул.. Проситься всіх членів, членок, також молодих членів як місцевих і позамісцевих прийти на ці збори. Маємо важні справи до вирішення, на першім місці є молоді члени. Уряд на 1947 рік є вибраний: В. Колодрубець, предс.; І. Гірський, заст. предс.; П. Стецик, кас.; М. Адамчук, заст. кас.; Ева Стецик, М. Адамчук контр. к місія; І. Гірський, В. Псюк, Т. Барсук, надз. хорих; А. ковтун, дверник. Збори мають відбуватись як звичайно що кожного місяця по 15-му в суботу. Довгуючих членів проситься вирівняти свої місячні вкладки. — В. Колодрубець, предс.; П. Стецик, кас.; Т. Барсук, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що на річних зборах вибрано цей новий уряд на 1947. рік: І. Савчак, предс.; П. Кавенський, заст. предс.; П. Білінський, кас.; Н. Крупа, азст.; І. Маркович, секр.; Гр. Гайдук, заст.; Гр. Гайдук, Гр. Волянський, П. Кавенський, контр.; Я. Бартко, Т. Дацко, дозорці хорих; В. адиняк, хорунжей; В. Лещак, кошовий. Збори будуть відбуватись що третанеділя по першім. Перші збори цего ісяця відбудуться в неділю, 19. січня, в год. 2. попол., в галі церковній. Хтоби хотів вступити до У. Н. Союзу, нехай зголоситься до секр. 46 Hayward Ave., Carteret, N. J. — І. Савчак, пр.; П. білінський, кас.; І. Маркович, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НАНТИКОК, ПА. — **Річні збори** від. 319. відбудуться в неділю, 19. січня, в гали св. О. Николая, в год. 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти і вибрати новий уряд. — Я. Савчук, предс.; Ю. Велгош, секр.; П. Пшек, кас.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов аЗпорозька Січ, від. 117, подає до відома, що нововибраний уряд на рік 1947. є: Г. Стифанишин, предс.; П. Деревянко, заст. Т. Ніньовський, секр. фін.; П. Васильків, заст.; Н. Корчинський, кас.; В. Кожух, заст.; Н. Чудакевич, секр рек. П. Барила, азст. П Деревянко, М. Савицький, П. Барила, П. Васильків, контр.; М. Охніцький П. ,Свачій, В. Кожух контр. хорих П. Драбик, М. Охніцький, прапорчики; П. Барила, тростіста. Збори будуть відбуватись що трета суботa по пебршім, так як було до сего часу. Проситься членищь і членів що місяця прибувати на збори. — За уряд: Г. Стифанишин, предс.; Т. Ніньовський, секр. бін.

ІСТ СТ. ЛУЄ, ІЛЛ. — Тов. Запорозька Січ, від. 284, повідомляє всіх своїх членів, що на річних зборах вибрано такий уряд на рік 1947: І. Щурик, предс.; Дм. Гладишевський, заст. Ол. Петришин кас.; І. Василюка, секр.; П. Кохманський, заст.; контр. комітет: І. Німко, В. Греско і Дм. Ivaщук. Комітет хорих: Н. Гудима і Ю. Чорний. В 1947 році збори будуть відбуватись в другу суботу по першім, мають зачинатись точно в 8. годині ввечір, в гали У. Н.Дому 1020 Норт вул.. — І. Василюка, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Тов. Ім. Бог. Хмельницького, від. 245, повідомляє усіх своїх членів і членищь, що **річні збори** відбудуться в неділю, 19. січня, у церковній гали о год. 3. пополудні. Проситься обовязково всіх членів прийти на ці зборе, вислухати звіту урядників і вибрати уряд на 1947. рік. — М. Скоропад, предс.; М. Палажій, кас.; П. Квасьній, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. Ім. Т. Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, дня 19. січня в год. 12. в полудне в парохіяльній гали при Кортез вул. і Оклей Буливард. І. Мегас, предс.; П. Хомин, секр., рек.; І. Сливка, кас.; М. Батюк, секр., фін.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Місячні збри Бр. св. О. Николая, від. 369, відбудуться в неділю, 19. січня, в год. 6:30 ввечір. Просимо всіх членів прийти на означений час. Уряд на рік 1947 вибраний такий: І. Климишин, предс.; П. Олива, заст. С. Новацький, кас.; О. Патер, заст. М. Куба, секр.; Гр. Березяк, заст.; контроля: І. Березяк, С. Деркач, І. Кастанюк; М. Куба, надзиратель хорих. М. Куба, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбудуться в середу, 15. січня, в 7:30 вечером в У. Н. Домі 181-183 Фліт вул. Просимо членів прийти на час.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 18. січня, в год. 7:30 ввечір, в гали Укр. Дем. Гор. Клюбу 31-14 Гренд евеню. Проситься всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членищь явитися на вище згадані збори. Маємо важні справи до вирішення, котрі відносяться до всіх членів. Уряд на 1947 рік слідуючий: М. Галяц, предс.; М. Ливицкий, заст.; П. Барнич, секр.; М. Фігурський, зас. Гр. Василик, кас.; С. Антонишин, заст.; контр. комісія: Е. Кривень, І. Сидор, М. Заворецкий; контр. хорих: Н. Табака, Гр. Сененько; до членів контр. хорих: Анастазія Періг, Марія Якимільська; до членищь капітаны: Е. Кривень, хоружні: І. Марко, А. Паламар; організатор: Е. Кривень. — За уряд: М. Галань, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ФІЛЬДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83,, повідомляє своїх членів, що місячні звичайні збори відбудуться в неділю, 19. січня, в год. 1-ій пополудни, в домі Тов. У. А. Горожан, під ч. 847 Н. Френклин вул. Проситься членів, котрі платять річно, щоби прибули і заплатили свої вкладки, бо по реченци наколи мине, секретар не буде принимати грошей і не буде засилати річно, наколи гроші не будуть на час зложені. — С. Чорномаз, секр.

АКРОН, О. — **Річні збори** Бр. Сош. св. Духа, від. 295, відбудуться в неділю, 19. січня, в год. 1:30 пополудні. Обовязком є кождого члена явитися на зборах і почути звіт діловодства нашого Бр. за цілий рік, як також бути присутним до вибору уряду на рік 1947. За уряд: О. Цепко, предс.; М. Петруха, кас.; В. Пулк,секр.

КАНЗАС СИТІ, КАН. — Бр. св. Володимира, від. 323, повідомляє позамісцевих членів, що **річні збори** відбулися дня 15. грудня на котрих зістав вибраний новий уряд на рік 1947: Д. Яремко, предс.; М. Левусь, азст. предс.; В. Феден, кас,; Д. Кархут, секр. Збори будуть відбуватись що трета неділя по першім під ч. 38 Савт 5. та завше в 2. годині по пол.. — Д. Кархут, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Михаїла, від. 149, повідомляє всіх своїх членів, що збори відділу відбудуться в неділю, 19. січня в гале церковній, 526 Вест Рейн евеню, зараз по Службі Божій. Всі члени повинні прибути на ці збори і вибрати новий уряд на 1947 рік, як також довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости за минулий рік. — Ст. Роган, предс.; М. Когут, кас.; І. Кравець, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Петра й Павла, від. 274, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 19. січня, в год. 6: вечером. Просимо всіх членів прийти на ті збори, буде звіт за 1946. рік і вибір нового уряду на 1947. рік і другі важні справи до полагодження. — М. Волощак, предс.; Я. Петрич, кас.; П. Сильчак, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Жидачів, від. 393, повідомляє всіх своїх членів, що **річні** збори відбудуться в неділю, 19. січня, в годині 4. попол., в гали церковній, 28 Іст, 7. вул. Отож просимо всіх членів прибути на ці річні збори, бо буде справоздання з минувшого підприємства, контр. комісії і вибір нового уряду. Почесне відбудеться у п. Гузаря, 6. вул. при 1. евені. — І. Дубик, пр.; П. Костер, фін. секр.

CLEVELAND, OHIO.—The new officers of St. Mary's Branch 112 of Cleveland, Ohio for 1947: President—Eva Lalik, Vice Pres. —Anas. Kobierska, Fin. Recording Secretary—Rose Jacubic, Treas. —Helen Prociw, Controllers: Kath. Gabrewska, Mary Rizun, Estelle Gnot; Flag bearers: Anna Camel, Mary Sawchyn, Anna Pacula, Justina Janowska; Sick visitors: Eva Smilczak, Julia Wozna.—Rose Jacubic, Sec'y.

ГЕМТРАМК, МІШ. — Тов. Згода, від. 20, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 19. січня, в 2. год. попол., в Укр. Хаті, 2240 Грейлінг вул. Просимо всіх членів явтися на зборах тому, що новий заряд перебирає уряд і буде створення фінансове за 1946 рік. — Н. Крупка, секр.

ПОШУКУВАННЯ

КСЕНЯ РАДИНЬСЬКА, з дому Галкович, шукає вуйків **ПЕТРА й ОЛЕКСИ ГАЛКОВИЧ**, що мають жити десь у Ню Йорку. Хто про них знає, або вони самі, хай пише на таку адресу:

Mrs. HELEN TYTLA.
R F D 2.
New London, Conn.

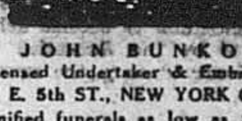
ФЕВРОНІЯ СТРІЛЕЦЬ, по першім мужу **ДАЦКІВ**, з дому Трусь з села Готовичі пов. Бібрка Зах. Україна, замешкала тепер в Ню Йорку, шукає за своєю родиною Трусь на еміграції та просить европейські українські часописи допомогти її в тій справі, через поміщення мойого пошукування на своїх сторінках, за що вже згори щиро дякую. Голоситься мої рідні на адресу:

Mrs. Fannie Streletz
2 Eldridge St., New York 2, N.Y.USA

ПЕТРО ПАВЛЮК, син **Якова**, з села Княгинина „біля Варкович" повіт Дубно (Волинь). Пошукую з рідні стрийка **Андрея Павлюка**, що виїхав до Америки ще перед першою світовою війною. Як що є де стрийко або хто з рідні то прошу відізватись. Моя адреса нижче подана: 10-2

Pawluk Petro Yakowiw T.U.P.
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (129) Italy.

ТАРЗАН, ч. 1516. Професійна завзисть.

За спонукою Тарзана д-р Лонг повчив Марію, як уживати сироватки. Опісля під проводом Тарзана вона продовжувала небезпечну місію.

Пан джунглів повів доглядачку до начальника посеред юрби тубильців, опанованих страхом.

„Ми прийшли до вас, щоб вам помогти сироваткою" — сказав Тарзан.

Одначе знахор сказав шепотом: „Ця зловіща мішанина вбє твого сина".